

Rettelsesblad
Erstatter betænkning af 11. november 2019
Det er tilføjet enkelte kommentarer under udvalgets indstillinger.

BETÆNKNING

Afgivet af Erhvervs-og Råstofudvalget

vedrørende

**Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxxx om ændring af Inatsisartutlov om
mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven)**
(Ændring af krav til betingelser for at opnå udnyttelsestilladelse og beskyttelse af områder
omfattet af udnyttelsestilladelser)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Erhvervs-og Råstofudvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Henrik Fleischer, Siumut, Formand

Inatsisartutmedlem Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit, næstformand

Inatsisartutmedlem Aqqalu Jerimiassen, Atassut

Inatsisartutmedlem Hermann Berthelsen, Siumut

Inatsisartutmedlem Steen Lyng, Demokraatit

Inatsisartutmedlem Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet

Erhvervs- og Råstofudvalget har efter 1. behandlingen på EM2019 gennemgået forslaget.

1. Forslagets indhold og formål

Formålet med dette forslag er at gennemføre nogle enkelte ændringer og præciseringer af enkelte bestemmelser i råstoflovens kapitel 7 (§§ 29-31) om særlige regler om efterforskning og udnyttelse af mineraler. Ændringerne vedrører meddelelse af tilladelser til udnyttelse af mineraler, aktiviteter efter sådanne tilladelser er givet, samt beskyttelse af rettighedshaveres interesser.

1.1. Forslaget i hovedtræk

Nærværende forslag regulerer følgende forhold i råstofloven:

- Kravet til dokumentation af et råstofprojekts økonomiske rentabilitet bortfalder. Herved forstås, at selskaberne ikke længere skal udarbejde et bekosteligt lønsomhedsstudie¹, der skal påvise, om forekomsten kan udnyttes i et kommercielt øjemed. Det bliver fremover alene op til mineselskabets aktionerer og selskabets finansielle kilder at vurdere, hvorvidt et råstofprojekt er kommercielt bæredygtigt.
- Forslaget giver selskaber med en udnyttelsestilladelse eneret til at udføre råstofaktiviteter i udnyttelsesområdet.
- Forslaget giver Naalakkersuisut mulighed for at indsætte tidsfrister i vilkårene for en tilladelse, således at det modvirkes, at et råstofprojekt ligger uvirksomt hen, efter at der er givet en udnyttelsestilladelse.

2. Førstebehandling af forslaget i Inatsisartut

Ved førstebehandlingen blev der fra flere sider udtrykt principiel støtte til lovforslagets målsætning og formål. Der blev under debatten udtrykt bekymring for, om lovforslaget kunne medføre en svækkelse af de høje miljøkrav, der stilles til mineprojekter. Ligeledes blev der udtrykt bekymring i forhold til, om befolkningens rekreative såvel som erhvervsmæssige muligheder i form af turisme mv. vil blive svækket med nærværende lovforslag.

3. Høringssvar

Udvalget kan konstatere, at lovforslaget har været sendt i høring i perioden fra den 1. april til den 6. maj 2019 på Grønlands Selvstyres høringsportal. Tillige har der været foretaget en intern høring i Naalakkersuisut.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked har under et samråd oplyst, at lovforslaget herudover har været sendt i uformel høring hos eksisterende rettighedshavere, i en uofficiel engelsk version. Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked modtog i den forbindelse høringssvar fra:

¹ Et studie fra det verdenskendte konsulentfirma Mckinsey påviser, at kun 20% af de mineprojekter, der realiseres, ligger inden for de rammer, lønsomhedsstudiet forudså.
<https://www.mckinsey.com/industries/capital-projects-and-infrastructure/our-insights/optimizing-mining-feasibility-studies-the-100-billion-opportunity>

- Grønlands Erhverv (på vegne af Greenland Business Associations (GBA) Branche Committee for Raw Materials)
- North American Nickel Inc
- Tanbreez

De uofficielle hørings svar er nærmere beskrevet i betænkningens bilag 2.

Grunden til at Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked har fundet det hensigtsmæssigt at føre en uformel dialog med selskaberne er, at mange af selskaberne foretrækker denne form for dialog. Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked har desuden en formodning om, at man på denne måde får mere ærlige svar.

4. Supplerende oplysninger

Udvalget har til brug for sin behandling af lovforslaget indkaldt Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked i samråd. Udvalgets samrådsspørgsmål og Naalakkersuisoqs besvarelse heraf er vedlagt som bilag 1 og 2 til nærværende betænkning.

Udvalget har efterfølgende fremsat enkelte opfølgende skriftlige spørgsmål til Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked. Disse spørgsmål og Naalakkersuisoqs besvarelse heraf er vedlagt som bilag 3 og 4 til nærværende betænkning.

Kommune Kujalleq har d. 31. oktober 2019 fremsendt en skrivelse til samtlige medlemmer af Inatsisartut, hvori kommunen erklærer sin støtte til de foreslåede ændringer af råstofloven. Skrivelsen er vedlagt som bilag 5 til denne betænkning.

5. Udvalgets behandling af forslaget

Indledningsvis kan udvalget konstatere, at der her er tale om et relativt begrænset lovforslag, som på 3 punkter ændrer den gældende lov.

5.1. Afskaffelse af kravet om lønsomhedsstudie

I den gældende lov er det en forudsætning for at kunne opnå en udnyttelsestilladelse, at der under efterforskningen er påvist ”kommercielt udnyttelige” råstofforekomster.

Dette er i praksis blevet fortolket således, at ansøger over for Naalakkersuisut skal godtgøre, med en tilstrækkelig sandsynlighed, at forekomsten vil kunne udnyttes kommercielt, det vil sige erhvervsmæssigt og med et økonomisk udbytte.

Med forslaget udgår dette krav.

I de almindlige bemærkningers beskrivelse af baggrunden for lovforslaget henviser Naalakkersuisut blandt andet til, at veletablerende minenationer som f.eks. Australien mf. ikke stiller krav om fremsendelse af et lønsomhedsstudie, i forbindelse med ansøgning om en udnyttelsestilladelse. Disse nationer lader det være op til råstofselkabet selv, og dets aktionærer og investorer, at foretage en forretningsmæssig vurdering af, hvorvidt et råstofprojekt er forretningsmæssigt bæredygtigt. Selskabet skal dog fortsat dokumentere, at der er en mineralforekomst.

Udvalget har under et samråd spurgt Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked, hvorvidt afskaffelsen vil forringe selvstyrets forhandlings- og beslutningsgrundlag i forhold til godkendelse af ansøgers VSB-redegørelse (Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed).

VSB-redegørelsen indgår i Naalakkersuisuts beslutningsgrundlag for fastsættelse af vilkår vedrørende anvendelse af grønlandsk arbejdskraft, anvendelse af grønlandske virksomheder og forarbejdning i Grønland af udvundne mineraler.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked har i sin besvarelse oplyst, at det lønsomhedsstudie, som selskaberne har indsendt i forbindelse med, at de efter § 29, stk. 2, har skullet påvise en kommerciel udnyttelige forekomst, i den hidtidige praksis har bidraget til udarbejdelse af VSB-redegørelsen.

Lovændringen medfører, at Naalakkersuisut fremover vil skulle henvise til § 77, stk. 2, (om kravene til en VSB-redegørelse) frem for § 29, stk. 2, for at have ret til at kunne kræve en troværdig beskrivelse af de planlagte mineaktiviteter. Et lønsomhedsstudie kan være med til at danne grundlag for at vurdere, om den af selskabet udarbejdet VSB-redegørelse, på en passende måde påviser, beskriver og vurderer mineaktiviteternes påvirkninger af de samfundsmæssige forhold.

Hvis det ansøgende selskab i forbindelse med dets egen planlægning af mineaktiviteterne eller/og i forbindelse med udarbejdelse af eksempelvis VSB-redegørelsen og VVM-redegørelsen, har udarbejdet et lønsomhedsstudium, der beskriver de planlagte mineaktiviteter, vil Naalakkersuisut fortsat kunne kræve, at lønsomhedsstudiet indsendes.

Forskellen fremover vil være, at Naalakkersuisut ikke formelt vil skulle godkende, at lønsomhedsstudiet afgrænser og påviser en kommerciel udnyttelig forekomst. Der vil også kunne være forskel i detaljegraden af lønsomhedsstudierne, som kan gøre en forskel i, hvor sikker en vurderingen af aktiviteten er.

Naalakkersuisoq har i relation hertil under et orienteringsmøde oplyst, at det i tilfælde, hvor der savnes et sammenligningsgrundlag, kan vanskeligt for et selskab at sandsynliggøre, hvor store indtægter eller omkostninger selskabet kan forvente, med den grad af sikkerhed, som i dag er nødvendig for at opnå Naalakkersuisuts godkendelse af et lønsomhedsstudie i henhold til § 29, stk. 2.

Udvalget har under samrådet yderligere spurgt Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked, hvorvidt afskaffelsen vil forringe selvstyrets forhandlings- og beslutningsgrundlag i forhold til fastsættelse af vilkår i medfør af paragraf 18, godkendelse af udnyttelsesplan i henhold til § 19, godkendelse af nedlukningsplan i henhold til § 43 samt godkendelser i medfør af § 86.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked har i sin besvarelse oplyst, at det kun er i relation til råstoflovens § 29, stk. 2, at der ikke længere stilles krav om et lønsomhedsstudie. Der vil fortsat være behov for en fyldestgørende projektplan og i visse tilfælde et lønsomhedsstudie (af en vis grad), før der kan meddeles en udnyttelsestilladelse jf. råstoflovens § 16.

Ved fastsættelse af krav om oparbejdning i Grønland jf. råstoflovens § 18, stk. 3, vil rettighedshaver som udgangspunkt skulle indlevere et lønsomhedsstudie.

Naalakkersuisut kan i henhold til råstoflovens § 18, stk. 3 fastsætte krav om, hvor meget oparbejdning et mineralselskab skal gennemføre i Grønland. Ud over forhold vedr. inddragelse af herboende arbejdstagere og selskaber samt kompetenceopbygning i Grønland, vil Naalakkersuisuts fastsættelse af graden af oparbejdning i Grønland bero på en afvejning af indtægterne til hhv. landskassen og selskabet ved gennemførelse af oparbejdning hhv. i og uden for Grønland. Der findes dog endnu ikke klare krav til, hvad en ansøger skal kunne dokumentere, og hvilke vilkår der skal efterleves i forhold til en vurdering om oparbejdning i Grønland. Dette arbejder Naalakkersuisut på at få klarlagt.

Et lønsomhedsstudie vil fortsat danne udgangspunkt for udarbejdelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne jf. råstoflovens §§ 19 og 43, herunder med hensyn til fastsættelse af den overordnede projektinfrastruktur samt sikkerhedsstillelse for nedlukning af projektet efter endt udnyttelse.

Aktivitetsgodkendelse jf. råstoflovens § 86 baseres kun i mindre grad på et lønsomhedsstudie.

Udvalget har endelig i et skriftligt spørgsmål (Bilag 3) spurgt, hvorvidt afskaffelsen af kravet om et lønsomhedsstudie kunne indebære en svækkelse af de grønlandske skattemyndigheders grundlag for skattekontrol i forhold til råstofselskaber med udnyttelsestilladelse.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked oplyser i sit svar (Bilag 4) følgende:

”Afskaffelse af kravet om et godkendt lønsomhedsstudie, som betingelse for meddelelse af en udnyttelsestilladelse, vil ikke få indflydelse på skattemyndighedernes grundlag for skattekontrol og dermed ingen indflydelse på projektets afkast til landskassen.

Et lønsomhedsstudie er en fremadrettet prognose for et projekts rentabilitet, hvorimod skattemyndighederne kontrollerer de faktiske indtægter bagudrettet.”

5.2. Bestemmelse om eneret

Med lovforslaget kodificeres det fremadrettet, at en indehaver af udnyttelsestilladelse efter tilladelsen er modtaget ikke stilles i den situation, at andre ansøgere efterfølgende gives en tilladelse til at udføre råstofaktiviteter i samme område. Det er i den forbindelse værd at huske på, at råstofselskaber ofte har investeret ganske anseelige midler i at udvikle og modne et råstofprojekt frem til det stadie, hvor der kan gives en udnyttelsestilladelse. Det forekommer derfor ikke rimeligt, at senere ansøgere får en udnyttelsestilladelse til det samme område, hvor den første ansøger har båret alle udgifter og risiko ved udviklingen af råstofprojektet. Det er et vigtigt parameter for en omkostningstung råstofinvestering, at ens rettigheder ikke efterfølgende bliver stillet ringere ved senere ankommen konkurrence i samme tilladelsesområde.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked har under et samråd oplyst, at bestemmelsen alene tager sigte på at sikre et selskab, som har eneret til udnyttelse af bestemte mineraler i et område, mod at andre selskaber gives adgang til inden for samme område at foretage efterforskning eller udnyttelse af andre mineraler.

Den er indsat på grund af bekymringer i industrien og blandt investorer, som frygter at der kan tildeles konkurrerende rettigheder på eneretsområder, da det efter den gældende lov, er en teoretisk mulighed, at andre rettighedshavere kan få tilladelse til at efterforske og udnytte mineraler, som ikke er omfattet af en udnyttelsestilladelse, i samme område.

Bestemmelsen vil ikke berøre fastboendes mulighed for, efter aftale med indehaveren af en udnyttelsestilladelse, at foretage indsamling af mineraler (op til en værdi af 100.000 kr.) i det af tilladelsen omfattede område², i henhold til.

² Råstoflovens § 45 b, stk. 4

Bestemmelse vil heller ikke berøre muligheden for, at en småskalarettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret kan indgå aftale med en indehaver af en udnyttelsestilladelse, efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter i det område, som er omfattet af udnyttelsestilladelsen³.

5.3. Vilkår om tidsfrister

Forslaget bemyndiger Naalakkersuisut til i en udnyttelsestilladelse at indsætte vilkår om tidsfrister omkring aktiviteter og forhold i medfør af udnyttelsestilladelsen. Disse tidsfrister kan relatere sig til indsendelse af planer for et muligt råstofprojekt, indgåelse af IBA med relevante parter, eller etablering af nødvendige anlæg til igangsættelse af udnyttelse af mineraler. Forslaget bemyndiger endvidere Naalakkersuisut til i en udnyttelsestilladelse at fastsætte vilkår om, at en tilladelse kan tilbagekaldes eller bortfalde, i fald de i tilladelsen fastsatte tidsfrister ikke overholdes. Nærværende bestemmelse synes at have til formål at sikre, at råstofprojekter ikke sander til og går i stå, når en udnyttelsestilladelse og eneret er givet til et råstofprojekt.

Forslagets bemyndigelse til at fastsætte vilkår om tidsfrister gælder alene for udnyttelsestilladelser. Udvalget har overvejet, hvorvidt bestemmelsen også burde gælde efterforskningstilladelser. Dette med henblik på at sikre den fornødne fremdrift i et givent råstofprojekt og modvirke, at efterforskningstilladelser med eneret søges af primært strategiske grunde, herunder for at blokere andre selskaber fra at søge tilladelse til aktiviteter i det pågældende område.

Udvalget har på denne baggrund spurgt Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked, hvorvidt der er forhold i råstofbranchen, som taler imod at lade bestemmelsen omfatte også efterforskningstilladelser.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked har i sin besvarelse peget på det forhold, at der i Grønland er en relativ kort feltsæson (juni-september, afhængig af beliggenhed). Det kan derfor være udfordrende med korte tidsfrister, da der hurtigt kan mistes et års efterforskning grundet eksempelvis dårligt vejr eller manglende evne til at tiltrække finansiering et år.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked har samtidig oplyst, at efterforskningstilladelser er reguleret i henhold til Standardvilkår for efterforskning- og forundersøgelsestilladelser i Grønland (excl. kulbrinter). Heri er der indirekte fastsat tidsfrister i den forstand, at rettighedshavere har efterforskningsforpligtigelser i form af et omkostningsbeløb, der skal efterforskes for hvert år.

³ Råstoflovens § 34 a

Efterforskningsforpligtelsen udregnes efter efterforskningstilladelsens alder og arealets størrelse. Jo ældre tilladelsen bliver, jo mere stiger årsbeløbet og samtidig beløbet pr. km². Dette motiverer rettighedshaveren til at udføre aktiviteter. Endvidere motiverer det rettighedshaveren til at målrette sin efterforskning og tilpasse sin tilladelse ved at reducere størrelsen på det omfattede areal, jo ældre tilladelsen bliver. Efterforskningen bliver derfor forholdsvis hurtigt koncentreret, og arealer, der ikke umiddelbart har interesse, bliver tilbageleveret.

Efterforskningstilladelser meddeles for 5 år. Efterforskningstilladelser kan forlænges med yderligere 5 år og derefter for 3 år ad gangen. Hvis ikke rettighedshaver opfylder efterforskningsforpligtelserne, kan Naalakkersuisut afvise at forlænge tilladelsen.

Hvis en rettighedshaver ikke har opfyldt sine forpligtelser for et år, kan underskuddet overføres til det næste år. Alternativt kan Naalakkersuisut kræve 50 % af forpligtelserne i økonomisk kompensation. Ved fortsat manglende efterlevelse af efterforskningsforpligtelserne kan Naalakkersuisut tilbagekalde tilladelsen.

Ved forlængelser skal efterforskningsforpligtelserne være opfyldt; enten ved at rettighedshaver har udført aktiviteter for det krævede beløb eller ved indbetaling af kompensation på 50% af efterforskningsforpligtelsen.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at dette reguleringssystem, har fungeret fornuftigt, og tilgodeset Naalakkersuisuts interesse i, at der bliver udført reelle aktiviteter på det areal, som er omfattet af tilladelsen. Efterforskningen bliver koncentreret, og arealer uden interesse bliver hurtigt frigjort til andre interessenter. Systemet har samtidig været forholdsvis nemt at behandle/forstå for både rettighedshaver og administrationen.

5.4 Lovforslagets indvirkning på natur og miljø

Udvalget noterer sig, at der ved forslagets 1. behandling blev udtrykt bekymring vedrørende forslagets indvirkning på natur og miljø. Lovforslaget søger at gennemføre enkelte ændringer i råstoflovens kapitel 7 (§§ 29-31), der omhandler efterforskning og udnyttelse af mineraler. Råstoflovens bestemmelser, der regulerer forhold om miljø og natur, findes i kapitel 13 i råstofloven og reguleres i bestemmelserne §§50-62.

Lovforslaget indeholder derfor ikke ændringer af regler om forhold vedrørende miljø, natur eller folkesundhed. Råstoflovens krav til miljø og naturbeskyttelse videreføres dermed uændret.

5.5 Lovforslagets indvirkning på småskalavirksomhed og smykkestens indsamling

Udvalget noterer sig, at der under forslagets 1. behandling blev udtrykt bekymring for, hvorvidt lovforslaget kunne få mulige negative virkninger for småskala-aktiviteter og

smykkestensindsamling. Udvalget kan på baggrund af besvarelsene på udvalgets spørgsmål til samrådet konstatere, at dette ikke er tilfældet. Der henvises til denne betænkningens afsnit 5.2 om enerets-bestemmelsen.

5.6 Lovforslagets indvirkning på jagt og rekreative aktiviteter

Udvalget noterer sig, at der under forslaget 1. behandling blev udtrykt bekymring for, hvorvidt lovforslaget kunne få mulige negative virkninger for jagt og andre rekreative aktiviteter.

Udvalget har på den baggrund under et samråd spurgt, hvorvidt den foreslåede eneretsbestemmelse vil begrænse fastboendes mulighed for rekreative aktiviteter så som jagt i tilladelsesområdet.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked oplyste i sit svar, at bestemmelsen er uden betydning for adgangen til jagt og rekreative aktiviteter i tilladelsesområdet:

”Den foreslåede bestemmelse vedrører alene råstofaktiviteter, retstilstanden for fastboendes muligheder for at foretage andre aktiviteter (værende sig rekreative eller erhvervsmæssige) vil således være den samme efter den foreslåede ændring.

Indehaveren af en tilladelse til udnyttelse af mineraler vil således stadig skulle respektere eksisterende rettigheder i området.

Der kan, både efter den eksisterende lovgivning og efter den foreslåede ændring, kunne forekomme begrænsninger af adgangen til områder omfattet af en udnyttelsestilladelse eller dele deraf, eksempelvis ved opsættelse af hegn, hvis dette er påkrævet af eksempelvis sikkerhedsmæssige hensyn.”

5.7 Behovet for stabile rammebetingelser

Under et samråd i Erhvervs- og Råstofudvalget blev det oplyst, at Naalakkersuisut forventer at fremsætte forslag til revision af råstofloven næste år.

Råstofloven trådte i kraft 1. januar 2010 er indtil videre ændret 5 gange. Udvalget er opmærksomt på, at hyppige ændringer af råstofloven muligt kan give anledning til bekymring i råstofbranchen, som lægger betydelig vægt på stabile rammebetingelser.

Erhvervs- og Råstofudvalget har på den baggrund spurgt Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked, hvad der er baggrunden for, at Naalakkersuisut har valgt at fremsætte forslaget nu, fremfor at lade de omfattede lovændringer indgå i den kommende revision af råstofloven. Udvalget har herunder spurgt, hvorvidt en udskydelse ville indebære ulemper eller risici.

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked oplyser i sit svar (Bilag 4) følgende:

”Grunden til at Naalakkersuisut ønsker at fremsætte forslag til de omhandlede ændringer af råstofloven allerede nu, fremfor at vente på den kommende revision af loven, er at der er flere rettighedshavere, der forventes at indgive ansøgning om udnyttelsestilladelse i den nærmeste fremtid. Det drejer sig bl.a. om Tanbreez Mining Greenland A/S.

En udskydelse af den foreslåede ændring vil betyde, at ansøgningsprocessen for udnyttelsestilladelser vil blive besværliggjort, og i værste fald føre til, at projekter må udskydes eller helt opgives. Det er nu vi har momentum, og det er det vi må handle på, så investeringslysten ikke svækkes.”

6. Forslagets økonomiske konsekvenser

Naalakkersuisut har i forslagets almindelige bemærkninger beskrevet forslagets økonomiske konsekvenser. Udvalget finder ikke anledning til at anlægge en anderledes vurdering end den af Naalakkersuisut anførte.

7. Udvalgets indstillinger

Et enigt udvalg indstiller forslaget til vedtagelse.

Udvalget har ved behandlingen af forslaget søgt afdækket, hvorvidt den foreslåede afskaffelse af kravet om et lønsomhedsstudie kan tænkes at have utilsigtede negative konsekvenser, herunder i form af en forringelse af selvstyrets forhandlings- og beslutningsgrundlag i forhold til godkendelse af ansøgers VSB-redegørelse (Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed). Udvalget forstår Naalakkersuisuts svar således, at dette ikke er tilfældet.

Udvalget opfordrer imidlertid Naalakkersuisut til fortsat at have fokus på at sikre sig et egnet og tilstrækkeligt oplysningsgrundlag til brug for selvstyrets varetagelse af samfundets interesser i forbindelse med konkrete råstofudnyttelsesprojekter.

Udvalget finder det positivt at Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked har for sikret udvalget om, at lovforslaget ikke vil forringe og have negative effekter for det grønlandske samfunds mulighed for, at sikre samfundet en indtjening fra mineralprojekter samt at dette ej hellere vil forringe miljø kravene i råstofloven.

Med disse bemærkninger overgiver udvalget forslaget til 2. behandling.

Henrik Fleischer
Formand

Hermann Berthelsen

Múte B. Egede
Næstformand

Aqqalu Jerimiassen

Sten Lynge

Peter Olsen

Tillie Martinussen